

[Kantsø.]

hold maa ydes Skibsfarterhvervet, ikke alene Rederierhvervet, rimelig Støtte, hvorved bl. a. paavises det urimelige i den tidligere over for Regeringen og Rigsdagen fremsatte Paastand om, at dansk Skibsfart kun kender til Paalæg af nye Byrder og forøgede Krav til dens Ydeevne.

Paa mit Partis Vegne anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse.

Villemoes: Loven om ekstraordinære Foranstaltninger vedrørende Skibsfarten blev vedtaget i Landstinget ved tre Behandlinger den 2. September 1939, altsaa paa et Tidspunkt, da den europæiske politiske Situation var overordentlig spændt. Loven havde Gyldighed til 31. Marts 1940. Kun ca. 14 Dage efter, at den var traadt i Kraft, blev der vedtaget et Tillæg til den, hvor-efter Medlemsantallet af det i Henhold til Loven oprettede Fragtnævn blev udvidet, for at flere Erhvervsinteresser kunde blive repræsenteret i Nævnet. Antallet af Medlemmer i Fragtnævnet bestemmes af den højtærede Handelsminister — jeg ved for øvrigt ikke, hvor mange Medlemmer det har —, idet Rigsdagen har overladt det til den højtærede Handelsminister at bestemme Medlemmernes Antal, og hvilke Erhverv der skal være repræsenteret.

Da Samhandelen Landene imellem som Følge af Krigen fortsat var, omlagt eller afbrudt, fremsatte den daværende højtærede Handelsminister i Marts Maaned i Fjor et Lovforslag om Forlængelse af Loven indtil Udgangen af Oktober Maaned 1940. I dette Lovforslag var der en ny § 2, hvorefter Rederierne — for øvrigt ogsaa andre Institutioner — fik Pligt til at indsende de fornødne Oplysninger til Bedømmelse af Fragtforhold, Fragtrater m. m. Dette Lovforslag blev, saa vidt jeg husker, vedtaget den 30. Marts, og Lovens Gyldighed blev forlænget til Udgangen af Oktober i Fjor. Der skete ingen Forandringer i den internationale Situation, og derfor fremsattes allerede i August i Fjor et Lovforslag om Forlængelse af Loven af 2. September 1939 om ekstraordinære Foranstaltninger vedrørende Skibsfarten. I dette var § 3 omredigeret paa en saadan Maade, at Fragtnævnet fik om muligt endnu mere Myndighed, end det havde i Forvejen. Dette

Lovforslag blev saa vedtaget i September Maaned i Fjor og er nu gældende til Udgangen af næste Maaned. Jeg glædede mig dengang over, at den daværende højtærede Handelsminister imødekom et af mig fra denne Talerstol fremsat Ønske om, at vi fik hele den samlede Lov optrykt, saa at alle Bestemmelser var at finde paa eet Sted. Dette er den mest anskuelige Maade for Befolkningen, i Stedet for at der, som det ellers er almindeligt ved saadanne Lejligheder, vedtages en Lov, som har Titelen: Lov om Tillæg til eller Ændring i o. s. v., og som kun indeholder de paagældende Ændringer.

Jeg har her tilladt mig at omtale den historiske Udvikling af denne Lovgivning i det sidste halvandet Aars Tid, bl. a. for at genkalde i ærede Medlemmers Erindring, at det nu er femte Gang, vi i denne korte Tid maa lovgive paa dette Omraade. Jeg og mit Parti er i øvrigt enige med den højtærede Handelsminister i, at Forholdene vedblivende er saadanne — desværre maa man sige —, at en Forlængelse af den nugældende Lov baade er ønskelig og afgjort nødvendig.

Loven giver, som jeg allerede har sagt, Fragtnævnet en overordentlig stor Bemyndigelse, men en saadan maa vel ogsaa under de nuværende Forhold siges at være paa sin Plads. § 4 giver dog Lejlighed til en Indankning for et af den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart nedsat Nævn, der skal afgive Indstilling til Ministeren angaaende Afgørelsen af forelagte Spørgsmaal. Det vil med andre Ord sige, at hvis Fragtnævnet ved sine Dispositioner skulde optræde saaledes, at en interesseret Part ikke føler sig tilfredsstillet, aabnes her en Ventil for Sagens Indankning for Nævnet. Dettets Afgørelse videresendes derefter til den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart, hvis Afgørelse er endelig. Jeg tror oven i Købet, at der i sin Tid blev talt om — maaske blev det indføjet i en Betænkning, enten fra det andet høje Tings Udvalg eller fra Landstingsudvalget, eller maaske det staar i selve Loven —, at naar dette Nævn indsender sin Beslutning til den højtærede Minister, skal det vedlægge eventuelle Mindretalsindstillinger, saa at den højtærede Minister kan være i Besiddelse af det nødvendige Materiale, naar han træffer den endelige Afgørelse,